

Hvad nu angaar den foreliggende, fra Thingets Side vedtagne Finantsloov, da skal jeg ikke indlade mig paa en Strid med den ærede Ordfører om, hvorvidt den stedfundne Oplosning har baaret nogen Frugt eller ikke. Det vil ganske sikkert være umuligt for mig at bevise, at der, hvis Oplosningen ikke var kommen, ikke vilde været blevet givet saa Meget fra Thingets Side, som der nu er givet. Jeg vil kun bemærke, at naar den ærede Ordfører syntes at være saa ivrig for at gjøre gjældende, at der slet ikke efter Oplosningen var sket Andet og Mere end det Samme, som allerede laa forud for Oplosningen, forekommer det mig, at han derved i Virkeligheden selv slaar fuldstændig Streg over den Paastand, at der fra dette Things Side var gjort Indrømmelser til det andet Thing og vist Smødelommen, som kunde føre til en Overenskomst. — Hvad det finant- sielle Resultat angaar, da skal jeg ikke nærmere komme ind paa en Opgjørelse, men jeg vil kun, for ikke at blive misforstaaet, og for at det ikke senere skal blive taget til Indtægt mod mig, bemærke, at jeg ikke tiltræder den finant sielle Opgjørelse, som den ærede Ordfører fremsatte. Jeg kan ikke er- kjende, at der i dette Dieblit er vedtaget et Finantsloovforslag med Balance. Jeg skal indrømme den ærede Ordfører, at dersom der bliver vedtaget Love, som føre til be- tydkelige Udgifter, navnlig, som han pegede paa, Sernbanelove, da er det muligt, at Re- sultatet vil blive en Balance paa Finants- loven. Men jeg maa gjøre gjældende, at der for Dieblittet, naar man tager Hensyn til Paragraferne 1—27, vedblivende er et Overflud af godt og vel to Millioner Kr., og at der derfor efter min Opfattelse, set fra et finant sielt Standpunkt, meget vel kunde være gjort videregaaende Indrømmelser paa de militære Budgetter, end der er sket. Da den ærede Ordfører ogsaa pegede paa de militære Bevillinger, skal jeg særlig bemærke, at jeg allerede ved 2den Behandling udtalte mig i fuld Overensstemmelse med, hvad han nu sagde, at der ikke hersker Enighed om Forsvaret i dette Thing. Jeg udtalte den Gang, at jeg følte mig overbevist om, at Thingets store Flertal vedblivende stod paa det samme Standpunkt som for fire Aar siden, da det udtalte, at det danske Folk har en bestemt og kraftig Villie til at værgø Landet mod Angreb udefra. Men naar den ærede Ordfører nu vilde gjøre gjældende, at de Nægtelser, som have fundet Sted paa de militære Budgetter, kun skrive sig fra Uenighed i Opfattelsen af, hvad det vilde være rigtigt at gjøre paa det militære Om- raade, maa jeg dog bemærke, hvad jeg alle-

rede tidligere under Forhandlingerne har gjort gjældende, at der ogsaa er nægtet Be- villinger, om hvilke der maatte kunne være Enighed, om hvis Hensigtsmæssighed, Rig- tighed og Forsvarlighed der fra det givne Standpunkt maatte kunne være Enighed her i Thinget, nemlig de større Bevillinger til Værftsarbejder i Marinen. Da Tiden er saa langt fremrykket, og da der jo ventelig forestaar endnu et andet Møde i Dag, skal jeg indskrænke mig til disse Udtalelser. Jeg opgiver ikke det Haab, at det maa lykkes, om ikke i denne Rigsdags samling, saa dog i denne Rigsdagsperiode at naae til en gjen- sidig Forstaaelse og det varige Forlig, som den ærede Ordfører pegede paa. Jeg har ogsaa den Tro, at den Maade, hvorpaa flere Afnit af Finantsloven i Aar ere behandlede, i Sammenligning med den Maade, hvorpaa de tidligere ere behandlede, indeholder et Bar- sel om, at det i Fremtiden vil blive lettere at komme til en Forstaaelse, særlig om Be- villingerne paa Finantsloven. Men jeg kan ikke slutte denne Forhandling uden at udtale min Beflagelse af, at vi ikke ere naaede videre ud over de mange Stridspunkter, som fore- ligger paa Finantsloven, og at Udsigterne til at faae en ordentlig Finantsloov for det kommende Aar ere saa overordentlig ringe.

Ordføreren (Holstein-Vedreborg):

Ja, de ringe Udsigter til at faae en ordinær Finantsloov ere efter min Mening, dersom man lægger Vægt paa, hvad der bliver sagt fra ærede Modstanderes Side om deres Beredvillighed til at anerkjende dette Things Ret, jo kun begrundede i Mangel paa Tid, og det er jo ubelukkende den høie Re- gjering, der bærer Ansvar for det, og ingen Anden. Det maa det ærede Medlem ind- rømme, at det ligger i Regjeringens Haand at holde Thinget inde til fortsat Forhand- ling efter 1ste April, ligesom det ligger i Regjeringens Haand at standse en Rigsdags- samling, hvad Dag den vil. Efter Alt, hvad der er passeret i de senere Aar, vil det ærede Medlem ogsaa indrømme mig, at der ikke kan paabises nogen som helst tænkelig

Rettelse.

Sp. 2676, L. 11 f. n. Efter „Maringsbevis“ tilføies: „Saadant Maringsbevis hjemler dog ikke de Ved- kommende den Fabrikanten ifølge Maringsloven af 29de December 1857 tilkommende Ret til at for- handle Andres til deres Fag henhørende Frem- bringelser.“